

frygteligt nok; men naar selv en saadan Overeenskomst var overflødig eller nedfunket til en blot Formalitet, saa var aabenbart Alt tabt, og dette vilde under nærværende Omstændigheder være Tilfældet, naar vi uden nærmere Bestemmelse indskrænkede Grundlovens Gyldighed til de i § 2 opregnede særlige Anliggender.

I Henseende til § 3 skal jeg kun bemærke, hvad ogsaa er meer end tilstrækkeligt, at efter den kunde hele Nørrejylland ved en simpel Lov lægges under den slesvigiske eller holsteenske Ministers Administration, og herfor kunne vi ved den danske Rigsdag paa ingen Maade fordrø Regnskab.

I § 4 faae vi en Forklaring af, hvad der skal kaldes Kongerigets særlige Anliggender, en Forklaring, der er saa kunstig, at jeg ikke kan vide, hvem der har været Faderen til den, da selv Minister Orsted i Regjeringsforslaget dog har indrømmet, at Kongerigets særlige Udgifter vare kun de, der vedkom Kongerigets særlige Anliggender, istedetfor at der efter denne Paragraph derved tillige skal forstaaes den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarki fælles Udgifter maatte overstige de for Monarkiet fælles Indtægter, og dog, er Udtrykket latterlig, saa vilde Indholdet være des mere sørgeligt for Danmark, hvis det nogensinde uden nogen nærmere Forklaring traadte i Grundlovens Sted. Meningene synes nemlig at være den, at ihvormeget end Fællesstatens Udgifter kom til at overstige dens Indtægter, saa skulde Danmark deraf uden videre Spørgsmaal udrede de 60 pCt. eller ogsaa Fællesstaten tog det

selv forlobs ud af Kongerigets særlige Indtægter, om saa disse reent skulde opsluges deraf. Det var jo muligt, at Meningen ikke var saa slem, saa at det kun var Fællesstatens ordentlige og ikke dens overordentlige Udgifter, hvis Huller skulde fyldes og stoppes paa denne voldsomme Maade, men da maatte vi have den Sikkerhed derfor, som den foreliggende Paragraph paa ingen Maade giver, og som Regjeringen hverken før eller nu synes at ville give, det har vel altid været mig klart, hvilken Udfugelse og Forargelse vi vilde udsætte hele Danmark for, naar vi uden en saadan Sikkerhed indskrænkede Gyldigheden af Danmarks Grundlov efter dette Forslag til vore særlige Anliggender, men det bliver dog endnu klarere for Alle, naar vi see, hvorledes Regjeringen vil sammensætte og benytte det Rigsraad, hvori mange vilde have tænkt, at vi skulde finde en Borgen for, at Fællesudgifterne dog ikke i nogen høj Grad skulde overstige Fællesindtægterne, saaledes, at f. Ex. den danske Rigsdag i Grunden tabte hele sin Skattebevillingsret, og derimod fik en Skatteudfrivningspligt uden Grændse, da det paalaae de, efter at have ved directe Skatter tilveiebragt alt, hvad der behøvedes til Kongerigets særlige Udgifter, fremdeles ved nye directe Skatter at tilveiebringe tre Femtedele af alt det, som Fællesskabet skulde finde paa at bortbødsle enten paa Krig for det aldrig noksom store Lydslands Udvidelse eller paa andre Danmark aldeles uvedkommende og maasske høist skadelige Foretagender.